

Děti děti

Vladimír Merta

Dokud se stihnu zasmát
Doud nezačnu lhát
Dokud si vidím do karet
Bude svět zábavný kabaret

Rozdám sám sobě mariáš - a čekám na žolíky
Zasadím černobíl a sklízím fíky
Bez hádek, bez drobných mincí, výpůjček a dluhů
Najít v nesmyslu pořádek
A v součtu čtverců plochu kruhů

Ve víru soukromých vichřicí
A zpátečnických revolucí
Sliby - chyby, noční sny bez polucí
A za vším číhá věčné kdyby, kdyby

Jsme stíny stínů, výpary páry, děti dětí
Písmenka odvádá ze strání do čítanek
Skončíme? Jak? Letem vzhůru - nebo pádem...
V pátek propijem výplatu a celý měsíc kradem

Vrátím se oklikou napřesrok
Zmoudřelý výtržník, vyhozený zadem
Přestupný rok co nepřišel
Něco vím, tuším, něco je ve mně natrvalo
A všeho tak strašně málo, málo...